

Arrest

nr. 291 255 van 29 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gelet op het arrest nr. 288 110 van 26 april 2023 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 2 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. MASSIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bono-etnie. U bent geboren op (...) 1993 in Berekum, waar u uw hele leven woonde. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U studeert af aan Sunyani Politechnic University in het jaar 2016. Na afloop van uw studies wordt u in het

kader van de nationale dienst op het belastingkantoor van Berekum tewerkgesteld. Na afloop hiervan, werkt u gedurende een jaar bij Nation Builders Corp.

In 2008 leert u F.(...) Y.(...) kennen. Jullie worden vrienden. U merkt gevoelens voor hem op. Wanneer F.(...) in 2011 ziek is, gaat u hem thuis bezoeken. F.(...) begint u aan te raken. U beseft hierdoor dat jullie gevoelens hebben voor elkaar en beginnen een homoseksuele relatie. In 2013 loopt jullie relatie ten einde wanneer hij naar het Verenigd Koninkrijk verhuist.

In 2015 ontmoet u S.(...) A.(...), een handelaar. Na een jaar begint jullie relatie. U bezoekt S.(...) op 20 oktober 2019. Wanneer jullie seksuele betrekkingen hebben, komt een buurman de woning van S.(...) binnen en betrapt jullie. Jullie waren vergeten de voordeur te sluiten.

Nadat u betrapt wordt, komen mensen uit de gemeenschap waar u woont naar de ouderlijke woning om vernielingen aan te richten. Uw oom krijgt ook later nog bedreigingen omwille van uw geaardheid.

Via uw vriend D.(...)i weet u een visum te regelen via de Italiaanse ambassade. U verlaat Ghana op 25 februari 2020. U reist rechtstreeks naar België, waar u op de luchthaven wordt tegengehouden omdat u een onduidelijk reismotief heeft. U dient op 10 maart 2020 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U werd immers op 26 februari 2020 door de grensbewaking op de luchthaven tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), hoewel u in het bezit was van een ticket om op 5 maart 2020 terug te keren. De Directie Controle Binnenland en Grenzen oordeelde dat u niet onverwijd een verzoek om internationale bescherming had ingediend aangezien u dat niet deed bij de grenscontrole op het ogenblik dat deze nadere toelichting vroeg over uw motief om naar België en Europa te reizen. Op 9 maart 2020 weigerde u te vertrekken, waardoor u zich niet hield aan een terugdrijvingsmaatregel. U dient vervolgens een dag later een verzoek tot internationale bescherming in. Gedurende deze periode werd u vastgehouden in het transitcentrum Caricole, waar u pas na een kleine twee weken een verzoek indiende. **Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Dit prangt des te meer daar u deze periode in een transitcentrum verbleef, waar u uiteindelijk ook het verzoek effectief ingediend heeft. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u zo snel mogelijk de gelegenheid grijpt om met uw vrees voor vervolging een internationale bescherming te bekomen. Dat u naliet dit te doen, tast de gegrondheid en de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas reeds fundamenteel aan.**

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Ghanese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel

te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Uw verklaringen omtrent de bewustwording, aanvaarding en beleving van uw homoseksuele geaardheid komen weinig doorleefd over.

U verklaart dat u de andere persoon al lang moet kennen voor u iets kan vertellen (over uw homoseksuele geaardheid), omdat u niet weet wat voor persoon hij of zij is (notities CGVS, p. 23) en er in uw land een taboe rust op homoseksualiteit. Later tijdens het onderhoud herhaalt u dat het **niet gemakkelijk is om uw oriëntatie aan iemand te vertellen en dat u die persoon al lang moet kennen** (notities CGVS, p. 29). U verklaart eveneens dat "jullie" ouders "jullie" waarschuwden voor homoseksualiteit en dat elke ouder bezorgd was omdat het iets van een vreemde cultuur was dat in jullie systeem kroop (notities CGVS, p. 25-26). **Uw ouders vertelden zelfs dat als iemand betrapt wordt, hij gedood of verbannen kan worden door de gemeenschap.** Gevraagd hoe u uw homoseksuele geaardheid ontdekte, verklaart u sterke gevoelens voor F.(...) , uw eerste homoseksuele partner, gehad te hebben en dat hij op een dag uw lichaam begon aan te raken (notities CGVS, p. 24-26), waarna "het hele ding automatisch verliep." **Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u F.(...) zo'n 2 à 3 jaar kende voor jullie een relatie begonnen, blijkt u met hem niet gesproken te hebben over homoseksualiteit voor hij u aanraakte.** Immers, gevraagd naar de gesprekken die jullie hadden voor jullie elkaar aanraakten, verklaart u dat jullie gesprekken puur over de toekomst gingen en wat jullie wilden worden. U verklaart verder dat "al jullie gesprekken over voetbal gingen." Hierop doorgevraagd, verklaart u ook wel over huishoudelijke problemen, geldproblemen, jullie doelstellingen (nl. het maken in de voetbalsport) gesproken te hebben. Gevraagd of er nog andere specifieke onderwerpen waren, verklaart u die zich niet meer te herinneren. Even later verklaart u **F.(...) zijn gevoel niet gekend te hebben, maar dat zich de kans aanbood toen u hem bezocht en hij zijn gevoel uitte, waarop u zich realiseerde dat u homoseksuele gevoelens had.** Gevraagd of u dit niet verbond met de verhalen van uw ouders, verklaart u dat u pas wist wat het was toen jullie voor de eerste keer seks hadden. Later tijdens het onderhoud teruggekomen op deze eerste seksuele ervaring en de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, verklaart u dat **er geen aarzeling was toen hij uw lichaam begon aan te raken en dat u hem aanmoedigde**, waardoor jullie samen intimiteit hadden (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of u er onmiddellijk mee akkoord was en het aanmoedigde, antwoordt u bevestigend. **Gevraagd of u eerder al met hem gesproken had over homoseksualiteit of die gevoelens, verklaart u uitdrukkelijk dat homoseksualiteit nooit een onderwerp was om over te praten, ook niet in jullie eigen (persoonlijke) gesprekken.** Gevraagd of jullie de gevoelens voor elkaar bespraken, verklaart u dat niet besproken te hebben. Gevraagd hoe hij dan wist dat u er ok mee was, verklaart u dat jullie niet zeker waren. Hierop doorgevraagd, verklaart u **niet te weten hoe hij wist dat dit het juiste moment was om u aan te raken.** Gevraagd of u hem niet gevraagd heeft waarom hij dat deed, verklaart u het wel gevraagd te hebben, maar dat hij zei dat hij u al lang aan het bestuderen was en dat hij gewoon voelde om het op dat moment te zeggen. **Gevraagd hoe het vertrouwen opgebouwd werd, blijkt u niet deelgenomen te hebben aan gesprekken over homoseksualiteit en verklaart u niet te weten wat er door zijn hoofd ging op dat moment.** Gevraagd of u daar niet naar gevraagd heeft, antwoordt u ontkennend, want u "voelde niet dat u het moest vragen" en "het kwam niet in u op om dat te vragen" omdat u blij was om bij hem te zijn. **Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid grondig aan dat F.(...) voor hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat uw mening over homoseksualiteit is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst. Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet zou weten wat F.(...) ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis u zou kunnen helpen om u te beschermen tegen toekomstige verdenkingen.** Dit prangt des te meer daar jullie wisten dat jullie relatie door de samenleving negatief bekeken zou worden (notities CGVS, p. 31) en zelfs tijdens de lessen op school gezegd werd dat het niet goed was (notities CGVS, p. 35). Het valt trouwens op dat u **niet weet wat er tijdens het vak "gender" gezegd werd over homoseksualiteit**, en dat u "denkt" dat ze gewoon zeggen dat "homoseksualiteit en biseksualiteit dit en dat is," hoewel u eerder ook al hoorde dat men zelfs gedood kan worden wanneer men betrapt wordt (notities CGVS, p. 26). Dat u dan ook niet meer oplette tijdens dit schoolvak wanneer er gesproken wordt over homoseksualiteit, is niet aannemelijk, net omdat u zich hierdoor misschien beter kon voorbereiden op een toekomst als homoseksueel in een homofobe samenleving. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de persoon met wie u deze eerste homoseksuele ervaring beleefde (zie infra).

Aangezien u meermaals tijdens het onderhoud verklaart dat u niet zeker bent of uw geaardheid gaat veranderen, legt de interviewer uit dat u het ook mag aangeven indien u gevoelens heeft voor zowel

mannen als vrouwen (notities CGVS, p. 44-45). U reageert hierop door te verklaren dat uw zus met u praat en dat zij wilt dat u het verlaat, maar dat u het "nu niet kan beslissen." **Hierop gevraagd of uw geaardheid een beslissing of een keuze is, verklaart u dat het een keuze is.** Gevraagd hoe u die keuze gemaakt heeft, verklaart u die gemaakt te hebben op basis van hoe u zich voelde en hoe het met u gaat. Opgemerkt dat een oriëntatie veel meer is dan het hebben van gevoelens voor iemand in het bijzonder, verklaart u niet zeker te zijn van de keuze die u gemaakt heeft. Gevraagd hoe het komt dat u daar niet zeker van bent, verklaart u dat **uw keuze niet aanvaard wordt door de samenleving of uw familie.** Gevraagd hoe u deze keuze maakte, verklaart u dat u **besloot homoseksueel te blijven nadat u F.(...) ontmoet had.** Gevraagd of u ook over de slechte gevolgen van uw keuze heeft nagedacht, verklaart u het daarom aan niemand verteld te hebben. Gevraagd welke slechte dingen u in aanmerking nam, verklaart u niet nagedacht te hebben over andere dingen en alleen gedacht te hebben dat u het kon doen zonder betrapt te worden omdat een kleine fout u al in een slechte situatie kon brengen. Op het einde van het onderhoud tracht uw raadsheer uw verklaringen te corrigeren door te stellen dat het een "conditie" betreft, en geen keuze (notities CGVS, p. 49). **U voegt u bij uw raadsheer en stelt dat u dit woord wilt gebruiken. Het is echter niet aannemelijk dat u uw geaardheid beschrijft als een keuze, te meer daar u aangeeft dat u wist dat deze keuze niet aanvaard zou worden en u hierdoor ook problemen kon krijgen.**

Hoewel uit uw verklaringen wel blijkt dat u ook homoseksueel zou zijn indien u F.(...) nooit ontmoet had (notities CGVS, p. 39), bent u tot deze vaststelling gekomen omdat u nooit een "gladde relatie gehad heeft met een meisje." Hierop doorgevraagd, verklaart u altijd in het gezelschap van jongens geweest te zijn en dat u "niet goed met meisjes omging." **Het is echter niet doorleefd dat u verklaart homoseksueel te zijn omdat u altijd met jongens omging en niet met meisjes.**

Uw verklaringen aangaande de beleving en ontdekking van uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

U maakt eveneens uw homoseksuele relaties niet aannemelijk.

De geloofwaardigheid van uw homoseksuele relatie met F.(...) wordt reeds aangetast door de ongeloofwaardigheid van uw eerste homoseksuele ervaring (zie supra). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw eerste partner. Zo verklaart u nagenoeg tijdens het hele onderhoud dat uw eerste (seksuele) partner Y.(...) F.(...) heet (notities CGVS, o.m. p. 7 + p. 18 + p. 23-24 + p. 26) en dat uw tweede partner A.(...) S.(...) heet (notities CGVS, o.m. p. 7 + p. 26). Echter, wanneer letterlijk gevraagd wordt wie de eerste jongen was waar u zich toe aangetrokken voelde, noemt u de naam A.(...) (notities CGVS, p. 39-40), terwijl uw relatie met F.(...) Y.(...) eindigde in 2013 (notities CGVS, p. 18 + p. 31 + p. 35) en u A.(...) S.(...) ontmoette in 2015 (notities CGVS, p. 22 + p. 35). **Gevraagd of u in Ghana iemand verteld heeft over uw oriëntatie, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 28-29), hoewel u beweerdelijk twee homoseksuele relaties gehad heeft in Ghana.** Verder blijkt uit uw verklaringen dat u met F.(...) niet over het verleden sprak, maar alleen over de toekomst (notities CGVS, p. 32-33), hoewel u toch weet dat hij voor u al wel een relatie heeft gehad. Bovendien verklaart u de tante waar F.(...) inwoonde wel te kennen, maar kent u haar naam niet. Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw relatie met F.(...) niet aannemelijk.

U maakt evenmin uw relatie met S.(...) A.(...) aannemelijk. Eerder werd reeds opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de eerste persoon waar u toe aangetrokken was en dat u in Ghana aan niemand over uw geaardheid verteld heeft (zie supra). Aangaande de start van jullie relatie, verklaart u dat S.(...) als eerste aan u vertelde dat hij homoseksueel is (notities CGVS, p. 36-37). Uit uw verklaringen blijkt verder dat **de eerste keer dat hij over homoseksualiteit sprak, was toen hij u zei dat hij homoseksueel is.** Gevraagd of u hem ooit iets gezegd had over homoseksualiteit – aangezien u al geruchten gehoord had over zijn geaardheid -, antwoordt u ontkennend. Gevraagd hoe het kwam dat hij u voldoende vertrouwde om het te zeggen, verklaart u dat **hij u vertelde dat hij u niet vertrouwde, maar dat hij een gok nam.** Opgemerkt dat hij toch geen gok gaat wagen, verklaart u dat hij u al lang bestudeerde. Nogmaals gevraagd hoe hij u kon vertrouwen als er nooit over homoseksualiteit gesproken werd, verklaart u het niet te weten omdat jullie **niet over homoseksualiteit gesproken hadden**, maar dat jullie wel geheimen aan elkaar vertelden omtrent de verkoop van gestolen goederen. Opgemerkt dat dit toch iets heel anders is, blijkt ineens dat hij u vertelde dat hij wist hoe u zou reageren omdat hij u al alleen bij hem thuis of in zijn zaak had achtergelaten zonder dat er iets verdwenen was. **Uw verklaringen omtrent de start van jullie homoseksuele relatie zijn echter niet doorleefd, te meer daar een homoseksuele geaardheid verband houdt met de kern van iemands persoonlijkheid. Het is net om**

deze reden niet aannemelijk dat S.(...) de gok zou wagen om u over zijn geaardheid te vertellen indien jullie daarvoor nog nooit over het onderwerp homoseksualiteit gesproken hadden. Het is bovendien niet aannemelijk dat u uw homoseksuele partner zou omschrijven als “mister A.(...)” (notities CGVS, p. 23 + p. 26). Het is eveneens niet aannemelijk dat u S.(...) A.(...) niet heeft proberen terug te vinden nadat jullie het contact verloren met elkaar (notities CGVS, p. 48), te meer daar u zelf ook gebruik maakt van bv. facebook (notities CGVS, p. 18).

Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw homoseksuele relaties niet aannemelijk.

Bovendien kan u (of S.(...)) **geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen.** Tijdens het vrij relaas verklaart u immers “Plotseling vergaten we de deur, de voordeur, te sluiten” (notities CGVS, p. 23). Later tijdens het onderhoud nuanceert u uw verklaring dat u hier zelf ook een hand in had door te stellen dat hij (S.(...)) de deur vergat te sluiten (notities CGVS, p. 47). Gevraagd hoe het kwam dat S.(...) de deur niet gesloten heeft, verklaart u dat hij normaal elke dag de deur wel sluit, maar u weet niet wat er toen gebeurd is. De vraag herhaald, verklaart u te denken dat hij het vergeten is of dat hij iets anders aan zijn hoofd had. Gevraagd of hij die dag uit zijn doen was en zich anders gedroeg, blijkt hij zich eigenlijk niet anders gedragen te hebben, behalve tijdens jullie intimiteit. Het is echter niet aannemelijk dat jullie de deur zomaar vergeten af te sluiten, te meer daar u wel wist dat u geslagen, verbannen of gedood kon worden indien jullie betrappt werden (notities CGVS, p. 26). Gevraagd hoe de ontmoetingen tussen u en F.(...) verliepen wanneer u bij hem thuis aankomt, verklaart u niet te moeten aankloppen omdat hij al op u wachtte (notities CGVS, p. 32). Gevraagd wat er gebeurt wanneer u binnengaat, blijken jullie met elkaar te praten, soms naar een film te kijken en “te doen wat jullie moeten doen,” waarna u weer wegging. Gevraagd wat het eerste is wat F.(...) doet als u toekomt, verklaart u dat jullie elkaar kusten eens jullie binnen waren. Hierop doorgevraagd verklaart u dat jullie knuffelden en kusten, maar dat jullie geen specifieke dingen doen. Gevraagd of hij de deur dan niet sloot, verklaart u dat hij dat wel deed, “zo snel mogelijk.” U staat er blijkbaar niet bij stil dat een dergelijke kleine daad grote gevolgen kan hebben voor iemand die homoseksuele betrekkingen heeft in de homofobe Ghanese context die u schetst. U kan geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw land van herkomst lopen.

Aangaande de problemen waardoor u Ghana verlaten heeft, nl. dat u betrappt werd door een buurman van S.(...) en dat leden van de gemeenschap waar u woonde naar uw woning kwamen om u te zoeken (notities CGVS, p. 23), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Zoals eerder opgemerkt is het al niet aannemelijk dat S.(...) de deur van zijn woning zomaar vergeet af te sluiten wanneer jullie seksuele betrekkingen hebben (zie supra).

Hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw oom O.(...) ook na uw vertrek uit Ghana door buurtbewoners lastiggevallen wordt omwille van uw geaardheid, verklaart u de ene keer dat buurtbewoners de laatste keer kwamen in februari 2022 (notities CGVS, p. 14), terwijl u elders verklaart dat de zoon van uw oom u een maand voor het onderhoud – in augustus 2022 – vertelde dat ze nog steeds naar het huis kwamen (notities CGVS, p. 18). **Gevraagd naar de reden dat ze uw oom blijven bedreigen, weet u het niet.** Gevraagd naar de contacten met uw zus die in Zwitserland woont (notities CGVS, p. 16-17), verklaart u dat zij in 2021 of begin 2022 voor een week of drie naar Ghana gegaan is en dat ze Berekum bezocht heeft. Later bevestigt u dat zij naar Berekum gegaan is en dat ze uw oom bezocht heeft (notities CGVS, p. 45). **Gevraagd wat ze u over haar reis vertelde, verklaart u dat ze alleen gezegd heeft dat ze samen met haar man naar Ghana geweest is en dat ze daar een project had, maar verder zei ze niets specifiek** (notities CGVS, p. 17). Later hierop teruggekomen, verklaart u dat ze zei dat ze jullie thuisstad bezocht heeft en “dat was het” (notities CGVS, p. 45-46). Gevraagd of ze niet meer gezegd heeft, verklaart u dat ze u alleen sprak over het project dat ze willen doen. Ter bevestiging gevraagd dat ze er niet meer over zei, bevestigt u dat. Gevraagd wat ze over uw oom zei, verklaart u wel te denken dat uw oom het (de bedreigingen) aan haar verteld heeft, maar dat ze er al van wist en dat het niets nieuw was om te vertellen. Het verwondert echter dat uw zus u niet spreekt over de bedreigingen die uw oom ontvangt indien deze meer dan een jaar na uw vertrek uit Ghana nog gebeurden.

Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat de buurtbewoners u al bij uw oom kwamen zoeken voor u in Accra was (notities CGVS, p. 23). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat de buurtbewoners u reeds thuis kwamen zoeken voor u Ghana verlaten heeft** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Het feit dat u hier geen verklaringen over aflegde tijdens uw onderhoud voor de DVZ, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent verder aan.

U uit eveneens een vrees voor de Ghanese autoriteiten aangezien u betrappt werd met een andere man (notities CGVS, p. 41), omdat de politie tussenbeide gekomen is toen buurtbewoners de woning van A.(...) in brand wilden steken. U verklaart dat jullie op **20 oktober 2019 betrappt** werden. Het **paspoort waarmee u naar België reisde, werd echter uitgegeven op 11 november 2019 en werd op 25 februari 2020 afgestempeld door de grensbewaking** op de luchthaven te Accra (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier), wat toch voldoende tijd is om uw gegevens door te geven aan andere politieke en overheidsdiensten indien u werkelijk gezocht werd door de Ghanese autoriteiten. Aangaande de aanvraag van het paspoort, verklaart u dat er alleen naar de details van uw oude paspoort gevraagd werd, maar verder werden er geen vragen gesteld en u moest alleen geld betalen opdat het aangemaakt kon worden (notities CGVS, p. 20-21). Gevraagd naar de procedure op de luchthaven, blijkt u niet tegengehouden geweest te zijn en werd enkel gepolst naar de reden van uw reis, zonder dat er andere vragen gesteld werden. Uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Ghana, blijkt niet dat zij contact hebben met de autoriteiten, noch dat zij problemen ondervinden vanwege de autoriteiten (zie supra). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt bovendien niet dat u een vrees voor vervolging heeft vanwege de Ghanese autoriteiten** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). U maakt het aldus niet aannemelijk dat u in de negatieve aandacht staat van de Ghanese autoriteiten omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

In het kader van uw verzoek, legt u een **paspoort** neer. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 07/10/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U werd immers op 26 februari 2020 door de grensbewaking op de luchthaven tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), hoewel u in het bezit was van een ticket om op 5 maart 2020 terug te keren. De Directie Controle Binnenland en Grenzen oordeelde dat u niet onverwijd een verzoek om internationale bescherming had ingediend aangezien u dat niet deed bij de grenscontrole op het ogenblik dat deze nadere toelichting vroeg over uw motief om naar België en Europa te reizen. Op 9 maart 2020 weigerde u te vertrekken, waardoor u zich niet hield aan een teruggedrijvingsmaatregel. U dient vervolgens een dag later een verzoek tot internationale bescherming in. Gedurende deze periode werd u vastgehouden in het transitcentrum Caricole, waar u pas na een kleine twee weken een verzoek indiende. **Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Dit prangt des te meer daar u deze periode in een transitcentrum verbleef, waar u uiteindelijk ook het verzoek effectief ingediend heeft. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u zo snel mogelijk de gelegenheid grijpt om met uw vrees voor vervolging een internationale bescherming te bekomen. Dat u naliert dit te doen, tast de gegrondheid en de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag reeds fundamenteel aan.**

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Ghanese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Uw verklaringen omtrent de bewustwording, aanvaarding en beleving van uw homoseksuele geaardheid komen weinig doorleefd over.

U verklaart dat u de andere persoon al lang moet kennen voor u iets kan vertellen (over uw homoseksuele geaardheid), omdat u niet weet wat voor persoon hij of zij is (notities CGVS, p. 23) en er in uw land een taboe rust op homoseksualiteit. Later tijdens het onderhoud herhaalt u dat het **niet gemakkelijk is om uw oriëntatie aan iemand te vertellen en dat u die persoon al lang moet kennen** (notities CGVS, p. 29). U verklaart eveneens dat "jullie" ouders "jullie" waarschuwd(en) voor homoseksualiteit en dat elke ouder bezorgd was omdat het iets van een vreemde cultuur was dat in jullie systeem kroop (notities CGVS, p. 25-26). **Uw ouders vertelden zelfs dat als iemand betrapt wordt, hij gedood of verbannen kan worden door de gemeenschap.** Gevraagd hoe u uw homoseksuele geaardheid ontdekte, verklaart u sterke gevoelens voor F.(...) , uw eerste homoseksuele partner, gehad te hebben en dat hij op een dag uw lichaam begon aan te raken (notities CGVS, p. 24-26), waarna "het hele ding automatisch verliep." **Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u F.(...) zo'n 2 à 3 jaar kende voor jullie een relatie begonnen, blijkt u met hem niet gesproken te hebben over homoseksualiteit voor hij u aanraakte.** Immers, gevraagd naar de gesprekken die jullie hadden voor jullie elkaar aanraakten, verklaart u dat jullie gesprekken puur over de toekomst gingen en wat jullie wilden worden. U verklaart verder dat "al jullie gesprekken over voetbal gingen." Hierop doorgevraagd, verklaart u ook wel over huishoudelijke problemen, geldproblemen, jullie doelstellingen (nl. het maken in de voetbalsport) gesproken te hebben. Gevraagd of er nog andere specifieke onderwerpen waren, verklaart u die zich niet meer te herinneren. Even later verklaart u **F.(...) zijn gevoel niet gekend te hebben, maar dat zich de kans aanbood toen u hem bezocht en hij zijn gevoel uitte, waarop u zich realiseerde dat u homoseksuele gevoelens had.** Gevraagd of u dit niet verbond met de verhalen van uw ouders, verklaart u dat u pas wist wat het was toen jullie voor de eerste keer seks hadden. Later tijdens het onderhoud teruggekomen op deze eerste seksuele ervaring en de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, verklaart u dat **er geen aarzeling was toen hij uw lichaam begon aan te raken en dat u hem aanmoedigde**, waardoor jullie samen intimiteit hadden (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of u er onmiddellijk mee akkoord was en het aanmoedigde, antwoordt u bevestigend. **Gevraagd of u eerder al met hem gesproken had over homoseksualiteit of die gevoelens, verklaart u uitdrukkelijk dat homoseksualiteit nooit een onderwerp was om over te praten, ook niet in jullie eigen (persoonlijke) gesprekken.** Gevraagd of jullie de gevoelens voor elkaar bespraken, verklaart u dat niet besproken te hebben. Gevraagd hoe hij dan wist dat u er ok mee was, verklaart u dat jullie niet zeker waren. Hierop doorgevraagd,

verklaart u niet te weten hoe hij wist dat dit het juiste moment was om u aan te raken. Gevraagd of u hem niet gevraagd heeft waarom hij dat deed, verklaart u het wel gevraagd te hebben, maar dat hij zei dat hij u al lang aan het bestuderen was en dat hij gewoon voelde om het op dat moment te zeggen. **Gevraagd hoe het vertrouwen opgebouwd werd, blijkt u niet deelgenomen te hebben aan gesprekken over homoseksualiteit en verklaart u niet te weten wat er door zijn hoofd ging op dat moment.** Gevraagd of u daar niet naar gevraagd heeft, antwoordt u ontkennend, want u "voelde niet dat u het moest vragen" en "het kwam niet in u op om dat te vragen" omdat u blij was om bij hem te zijn. **Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid grondig aan dat F.(...) voor hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat uw mening over homoseksualiteit is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst. Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet zou weten wat F.(...) ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis u zou kunnen helpen om u te beschermen tegen toekomstige verdenkingen.** Dit prangt des te meer daar jullie wisten dat jullie relatie door de samenleving negatief bekeken zou worden (notities CGVS, p. 31) en zelfs tijdens de lessen op school gezegd werd dat het niet goed was (notities CGVS, p. 35). Het valt trouwens op dat u **niet weet wat er tijdens het vak "gender" gezegd werd over homoseksualiteit**, en dat u "denkt" dat ze gewoon zeggen dat "homoseksualiteit en bisexualiteit dit en dat is," hoewel u eerder ook al hoorde dat men zelfs gedood kan worden wanneer men betraapt wordt (notities CGVS, p. 26). Dat u dan ook niet meer oplette tijdens dit schoolvak wanneer er gesproken wordt over homoseksualiteit, is niet aannemelijk, net omdat u zich hierdoor misschien beter kon voorbereiden op een toekomst als homoseksueel in een homofobe samenleving. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de persoon met wie u deze eerste homoseksuele ervaring beleefde (zie infra).

Aangezien u meermaals tijdens het onderhoud verklaart dat u niet zeker bent of uw geaardheid gaat veranderen, legt de interviewer uit dat u het ook mag aangeven indien u gevoelens heeft voor zowel mannen als vrouwen (notities CGVS, p. 44-45). U reageert hierop door te verklaren dat uw zus met u praat en dat zij wilt dat u het verlaat, maar dat u het "nu niet kan beslissen." **Hierop gevraagd of uw geaardheid een beslissing of een keuze is, verklaart u dat het een keuze is.** Gevraagd hoe u die keuze gemaakt heeft, verklaart u die gemaakt te hebben op basis van hoe u zich voelde en hoe het met u gaat. Opgemerkt dat een oriëntatie veel meer is dan het hebben van gevoelens voor iemand in het bijzonder, verklaart u niet zeker te zijn van de keuze die u gemaakt heeft. Gevraagd hoe het komt dat u daar niet zeker van bent, verklaart u dat **uw keuze niet aanvaard wordt door de samenleving of uw familie.** Gevraagd hoe u deze keuze maakte, verklaart u dat u **besloot homoseksueel te blijven nadat u F.(...) ontmoet had.** Gevraagd of u ook over de slechte gevolgen van uw keuze heeft nagedacht, verklaart u het daarom aan niemand verteld te hebben. Gevraagd welke slechte dingen u in aanmerking nam, verklaart u niet nagedacht te hebben over andere dingen en alleen gedacht te hebben dat u het kon doen zonder betraapt te worden omdat een kleine fout u al in een slechte situatie kon brengen. Op het einde van het onderhoud tracht uw raadsheer uw verklaringen te corrigeren door te stellen dat het een "conditie" betreft, en geen keuze (notities CGVS, p. 49). **U voegt u bij uw raadsheer en stelt dat u dit woord wilt gebruiken. Het is echter niet aannemelijk dat u uw geaardheid beschrijft als een keuze, te meer daar u aangeeft dat u wist dat deze keuze niet aanvaard zou worden en u hierdoor ook problemen kon krijgen.**

Hoewel uit uw verklaringen wel blijkt dat u ook homoseksueel zou zijn indien u F.(...) nooit ontmoet had (notities CGVS, p. 39), bent u tot deze vaststelling gekomen omdat u nooit een "gladde relatie gehad heeft met een meisje." Hierop doorgevraagd, verklaart u altijd in het gezelschap van jongens geweest te zijn en dat u "niet goed met meisjes omging." **Het is echter niet doorleefd dat u verklaart homoseksueel te zijn omdat u altijd met jongens omging en niet met meisjes.**

Uw verklaringen aangaande de beleving en ontdekking van uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

U maakt eveneens uw homoseksuele relaties niet aannemelijk.

De geloofwaardigheid van uw homoseksuele relatie met F.(...) wordt reeds aangetast door de ongeloofwaardigheid van uw eerste homoseksuele ervaring (zie supra). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw eerste partner. Zo verklaart u nagenoeg tijdens het hele onderhoud dat uw eerste (seksuele) partner Y.(...) F.(...) heet (notities CGVS, o.m. p. 7 + p. 18 + p. 23-24 + p. 26) en dat uw tweede partner A.(...) S.(...) heet (notities CGVS, o.m. p. 7 + p. 26). Echter, wanneer letterlijk gevraagd wordt wie de eerste jongen was waar u zich toe aangetrokken voelde, noemt u de naam A.(...) (notities CGVS, p. 39-40), terwijl uw relatie met F.(...) Y.(...) eindigde in 2013 (notities CGVS, p. 18

+ p. 31 + p. 35) en u A.(...) S.(...) ontmoette in 2015 (notities CGVS, p. 22 + p. 35). **Gevraagd of u in Ghana iemand verteld heeft over uw oriëntatie, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 28-29), hoewel u beweerdelijk twee homoseksuele relaties gehad heeft in Ghana. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u met F.(...) niet over het verleden sprak, maar alleen over de toekomst (notities CGVS, p. 32-33), hoewel u toch weet dat hij voor u al wel een relatie heeft gehad. (...)**

U maakt evenmin uw relatie met S.(...) A.(...) aannemelijk. Eerder werd reeds opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de eerste persoon waar u toe aangetrokken was en dat u in Ghana aan niemand over uw geaardheid verteld heeft (zie supra). Aangaande de start van jullie relatie, verklaart u dat S.(...) als eerste aan u vertelde dat hij homoseksueel is (notities CGVS, p. 36-37). Uit uw verklaringen blijkt verder dat de eerste keer dat hij over homoseksualiteit sprak, was toen hij u zei dat hij homoseksueel is. Gevraagd of u hem ooit iets gezegd had over homoseksualiteit – aangezien u al geruchten gehoord had over zijn geaardheid -, antwoordt u ontkennend. Gevraagd hoe het kwam dat hij u voldoende vertrouwde om het te zeggen, verklaart u dat hij u vertelde dat hij u niet vertrouwde, maar dat hij een gok nam. Opgemerkt dat hij toch geen gok gaat wagen, verklaart u dat hij u al lang bestudeerde. Nogmaals gevraagd hoe hij u kon vertrouwen als er nooit over homoseksualiteit gesproken werd, verklaart u het niet te weten omdat jullie niet over homoseksualiteit gesproken hadden, maar dat jullie wel geheimen aan elkaar vertelden omtrent de verkoop van gestolen goederen. Opgemerkt dat dit toch iets heel anders is, blijkt ineens dat hij u vertelde dat hij wist hoe u zou reageren omdat hij u al alleen bij hem thuis of in zijn zaak had achtergelaten zonder dat er iets verdwenen was. Uw verklaringen omtrent de start van jullie homoseksuele relatie zijn echter niet doorleefd, te meer daar een homoseksuele geaardheid verband houdt met de kern van iemands persoonlijkheid. Het is net om deze reden niet aannemelijk dat S.(...) de gok zou wagen om u over zijn geaardheid te vertellen indien jullie daarvoor nog nooit over het onderwerp homoseksualiteit gesproken hadden. Het is bovendien niet aannemelijk dat u uw homoseksuele partner zou omschrijven als "mister A.(...)" (notities CGVS, p. 23 + p. 26). (...)

Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw homoseksuele relaties niet aannemelijk.

Bovendien kan u (of S.(...)) **geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen.** Tijdens het vrij relaas verklaart u immers "Plotseling vergaten we de deur, de voordeur, te sluiten" (notities CGVS, p. 23). Later tijdens het onderhoud nuanceert u uw verklaring dat u hier zelf ook een hand in had door te stellen dat hij (S.(...)) de deur vergat te sluiten (notities CGVS, p. 47). Gevraagd hoe het kwam dat S.(...) de deur niet gesloten heeft, verklaart u dat hij normaal elke dag de deur wel sluit, maar u weet niet wat er toen gebeurd is. De vraag herhaald, verklaart u te denken dat hij het vergeten is of dat hij iets anders aan zijn hoofd had. Gevraagd of hij die dag uit zijn doen was en zich anders gedroeg, blijkt hij zich eigenlijk niet anders gedragen te hebben, behalve tijdens jullie intimiteit. Het is echter niet aannemelijk dat jullie de deur zomaar vergeten af te sluiten, te meer daar u wel wist dat u geslagen, verbannen of gedood kon worden indien jullie betrappt werden (notities CGVS, p. 26). Gevraagd hoe de ontmoetingen tussen u en F.(...) verliepen wanneer u bij hem thuis aankomt, verklaart u niet te moeten aankloppen omdat hij al op u wachtte (notities CGVS, p. 32). Gevraagd wat er gebeurt wanneer u binnengaat, blijken jullie met elkaar te praten, soms naar een film te kijken en "te doen wat jullie moeten doen," waarna u weer wegging. Gevraagd wat het eerste is wat F.(...) doet als u toekomt, verklaart u dat jullie elkaar kusten eens jullie binnen waren. Hierop doorgevraagd verklaart u dat jullie knuffelden en kusten, maar dat jullie geen specifieke dingen doen. Gevraagd of hij de deur dan niet sloot, verklaart u dat hij dat wel deed, "zo snel mogelijk." U staat er blijkbaar niet bij stil dat een dergelijke kleine daad grote gevolgen kan hebben voor iemand die homoseksuele betrekkingen heeft in de homofobe Ghanese context die u schetst. U kan geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw land van herkomst lopen.

Aangaande de problemen waardoor u Ghana verlaten heeft, nl. dat u betrappt werd door een buurman van S.(...) en dat leden van de gemeenschap waar u woonde naar uw woning kwamen om u te zoeken (notities CGVS, p. 23), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Zoals eerder opgemerkt is het al niet aannemelijk dat S.(...) de deur van zijn woning zomaar vergeet af te sluiten wanneer jullie seksuele betrekkingen hebben (zie supra).

Hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw oom O.(...) ook na uw vertrek uit Ghana door buurtbewoners lastiggevallen wordt omwille van uw geaardheid, verklaart u de ene keer dat buurtbewoners de laatste keer kwamen in februari 2022 (notities CGVS, p. 14), terwijl u elders verklaart dat de zoon van uw oom u een maand voor het onderhoud – in augustus 2022 – vertelde dat

ze nog steeds naar het huis kwamen (notities CGVS, p. 18). **Gevraagd naar de reden dat ze uw oom blijven bedreigen, weet u het niet.** Gevraagd naar de contacten met uw zus die in Zwitserland woont (notities CGVS, p. 16-17), verklaart u dat zij in 2021 of begin 2022 voor een week of drie naar Ghana gegaan is en dat ze Berekum bezocht heeft. Later bevestigt u dat zij naar Berekum gegaan is en dat ze uw oom bezocht heeft (notities CGVS, p. 45). **Gevraagd wat ze u over haar reis vertelde, verklaart u dat ze alleen gezegd heeft dat ze samen met haar man naar Ghana geweest is en dat ze daar een project had, maar verder zei ze niets specifiek** (notities CGVS, p. 17). Later hierop teruggekomen, verklaart u dat ze zei dat ze jullie thuisstad bezocht heeft en "dat was het" (notities CGVS, p. 45-46). Gevraagd of ze niet meer gezegd heeft, verklaart u dat ze u alleen sprak over het project dat ze willen doen. Ter bevestiging gevraagd dat ze er niet meer over zei, bevestigt u dat. Gevraagd wat ze over uw oom zei, verklaart u wel te denken dat uw oom het (de bedreigingen) aan haar verteld heeft, maar dat ze er al van wist en dat het niets nieuw was om te vertellen. Het verwondert echter dat uw zus u niet spreekt over de bedreigingen die uw oom ontvangt indien deze meer dan een jaar na uw vertrek uit Ghana nog gebeurden.

Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat de buurtbewoners u al bij uw oom kwamen zoeken voor u in Accra was (notities CGVS, p. 23). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat de buurtbewoners u reeds thuis kwamen zoeken voor u Ghana verlaten heeft** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Het feit dat u hier geen verklaringen over aflegde tijdens uw onderhoud voor de DVZ, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent verder aan.

U uit eveneens een vrees voor de Ghanese autoriteiten aangezien u betrappt werd met een andere man (notities CGVS, p. 41), omdat de politie tussenbeide gekomen is toen buurtbewoners de woning van A.(...) in brand wilden steken. U verklaart dat jullie op **20 oktober 2019 betrappt** werden. Het **paspoort waarmee u naar België reisde, werd echter uitgegeven op 11 november 2019 en werd op 25 februari 2020 afgestempeld door de grensbewaking** op de luchthaven te Accra (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier), wat toch voldoende tijd is om uw gegevens door te geven aan andere politieke en overheidsdiensten indien u werkelijk gezocht werd door de Ghanese autoriteiten. Aangaande de aanvraag van het paspoort, verklaart u dat er alleen naar de details van uw oude paspoort gevraagd werd, maar verder werden er geen vragen gesteld en u moest alleen geld betalen opdat het aangemaakt kon worden (notities CGVS, p. 20-21). Gevraagd naar de procedure op de luchthaven, blijkt u niet tegengehouden geweest te zijn en werd enkel gepolst naar de reden van uw reis, zonder dat er andere vragen gesteld werden. Uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Ghana, blijkt niet dat zij contact hebben met de autoriteiten, noch dat zij problemen ondervinden vanwege de autoriteiten (zie supra). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt bovendien niet dat u een vrees voor vervolging heeft vanwege de Ghanese autoriteiten** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). U maakt het aldus niet aannemelijk dat u in de negatieve aandacht staat van de Ghanese autoriteiten omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

*In het kader van uw verzoek, legt u een **paspoort** neer. Dit kan het voorgaande niet wijzigen."*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Vooreerst geeft verzoeker te kennen dat hij twee weken werd vastgehouden in het transitcentrum van Caricole, net aangekomen in een onbekend land en onder stress stond vanwege de redenen waarom hij zijn land had verlaten. Verzoeker acht een termijn van twee weken dan ook niet onevenredig. Bovendien werd verzoeker bij zijn aankomst in België geadviseerd door een advocaat die door het bureau voor rechtsbijstand was aangewezen, die hem niet te kennen heeft gegeven dat deze stap moest worden gezet, en verzoeker had geen middelen om contact met haar op te nemen, waardoor hij niet kan worden beschuldigd van deze vertraging.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de vaststelling dat hij op 26 februari 2020 door de grensbewaking op de luchthaven in België werd tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief en zelfs in het bezit was van een ticket om op 5 maart 2020 terug te keren.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar België is gekomen voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hieruit blijkt immers dat verzoeker initieel verklaarde voor toerisme naar Milaan (Italië) door te reizen en daarvoor in het bezit

was van een visum dat was afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten alsook van een terugkeerticket van 5 maart 2020. Dit wordt bevestigd door verzoeker in zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming aflegde. Wanneer aldaar gevraagd werd of er een specifieke reden is waarom hij in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen, stelde verzoeker van plan te zijn naar Italië te gaan en bevestigde hij zelfs dat hij een visum had (Verklaring DVZ, vraag 27). In het administratief dossier bevindt zich overigens een vragenlijst, daterend van 26 februari 2020, waaruit blijkt dat verzoeker op die datum werd bevraagd naar de redenen waarom hij niet naar zijn eigen land kan terugkeren, doch verzoeker weigerde dit in te vullen alsook deze vragenlijst te ondertekenen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker, in de gegeven omstandigheden, twee weken wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is een indicatie dat hij deze bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen te meer hij verklaarde bij aankomst in België door te willen reizen naar Italië en dit voor toerismedoeleinden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht laatijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken. Verzoeker tracht zijn eigen verantwoordelijkheid in deze van zich af te schuiven door te wijzen op de gebreken van de advocaat die hem bijstond en het gebrek aan eigen middelen om deze advocaat te contacteren, doch toont niet aan dat er hem iets aan in de weg stond zich te bevragen bij anderen teneinde te weten te komen op welke wijze internationale bescherming kan worden bekomen.

De bestreden beslissing is verder gebaseerd op de vaststelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overtuigd is dat verzoeker homoseksueel is gesteund op de bevinding dat verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording, aanvaarding en beleving van zijn homoseksuele geaardheid weinig doorleefd overkomen.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid wordt aannemelijk geacht wanneer een verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een emotionele, affectieve en seksuele aantrekkings tot en voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

De Raad benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System, 2018, p. 179). Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerd homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Het zijn dan ook voornamelijk de verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, die het uitgangspunt vormen voor het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek

is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBTQ in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn ervaringen met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook dat hij bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Wanneer een verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, mag van een hem tevens worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is wat zijn beleving van en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Volgens verzoeker werd er niet genoeg rekening gehouden met zijn individuele situatie. Verzoeker stelt dat hij bijna zijn hele leven in een klein dorp geleefd heeft, dat hij jong was op het moment van zijn vertrek (ongeveer 25 jaar oud) en dat het voor hem erg moeilijk is om over zijn verhaal te praten, hetgeen hem erg nerveus maakt, zoals blijkt uit de aantekeningen bij het persoonlijke onderhoud op pagina 3. In het licht van dit profiel kon volgens verzoeker dan ook niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen *in casu* niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker het precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van zijn seksuele geaardheid. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft volgens verzoeker een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel. Over het algemeen, gelet op het voorgaande kon van verzoeker redelijkerwijs niet meer informatie worden verwacht dan die welke hij reeds in zijn persoonlijk onderhoud heeft verstrekt.

Zoals gesteld komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. De elementen dat hij bijna zijn hele leven in een klein dorp geleefd heeft, dat hij jong was op het moment van zijn vertrek (ongeveer 25 jaar oud) en dat het voor hem erg moeilijk is om over zijn verhaal te praten, worden door verzoeker geenszins concreet uitgewerkt of toegelicht. Verzoeker toont niet aan op welke wijze deze elementen er aan in de weg staan dat hij over een overtuigende en geloofwaardige manier zou kunnen vertellen over zijn homoseksuele geaardheid en dit op het vlak van de bewustwording, aanvaarding en beleving van zijn homoseksuele geaardheid. Met het gegeven dat hij vijftientig jaar oud was op het moment van vertrek, zijnde ruim meerderjarig, toont hij niet aan dat hij nog dermate jong was waardoor er van hem niet zou kunnen worden verwacht dat hij op doorleefde wijze over zijn geaardheid kan vertellen. Het gegeven dat hij in een klein dorp woonde is voor de Raad ook niet van die aard dat dit enige hinderpaal zou kunnen zijn om hierover te vertellen. Verzoeker licht ook niet toe op welke wijze dit hem zou kunnen belemmeren. Het gegeven dat hij stress had, kan ook niet volstaan te meer iedere verzoeker om internationale bescherming blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker brengt dan ook geen concreet element bij dat aantoonde dat hij niet bij machte zou zijn om op een doorleefde en geloofwaardige wijze te vertellen over de bewustwording, aanvaarding en beleving van zijn homoseksuele geaardheid.

Door louter te stellen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een veel te strenge en subjectieve beoordeling heeft gemaakt door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel, kan verzoeker niet overtuigen. Verzoeker toont niet aan dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel zou hebben en zeker niet op welke wijze dit profiel hem in de weg zou

kunnen staan op een om op een doorleefde en geloofwaardige wijze te vertellen over de bewustwording, aanvaarding en beleving van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker geeft voorts te kennen dat hij herhaaldelijk verklaarde dat het voor hem moeilijk is om over zijn seksuele geaardheid te praten en dit omdat zijn hele leven een taboe was en er grote risico's waren om erover te praten. Hij wijst er ook op dat zijn sociaal-economische achtergrond homoseksualiteit volledig afwijst en hij nooit "geleerd" heeft erover te praten. Verzoeker stelt ook dat hij geen kennis van het onderwerp had doordat het taboe is in Ghana en hij les had op school, maar dat ze enkel leerden dat het verboden was. Hij heeft zijn eigen ervaringen, maar hij hoeft naar eigen zeggen geen genderspecialist te zijn om te laten zien dat hij deze geaardheid heeft.

Met een dergelijk algemeen betoog herhaalt verzoeker slechts zijn eerdere verklaringen, doch plaatst hij de concrete en genuanceerde vaststellingen niet in een ander daglicht. Gelet op de pertinente en omstandige motivering in de bestreden beslissing kon immers terecht worden gesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de gesprekken die hij voerde met de heer F.Y. de doorleefdheid van zijn verklaringen aangaande de ontdekking van zijn geaardheid grondig aantast. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat F.Y. voordat hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat verzoekers mening over homoseksualiteit is, en dit juist gelet op de homofobe Ghanese context die verzoeker wel aanhaalt. Het is bovendien niet aannemelijk dat verzoeker niet zou weten wat F.Y. ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis verzoeker zou kunnen helpen om hem te beschermen tegen toekomstige verdenkingen. Dit klemmt des te meer daar zij beide wisten dat hun relatie door de samenleving negatief bekeken zou worden en zelfs tijdens de lessen op school gezegd werd dat het niet goed was. Het is juist omdat er een taboe op heerst en naar eigen zeggen zijn sociaal-economische achtergrond homoseksualiteit afwijst dat de gang van zijn zaken bij de ontdekking van zijn geaardheid, niet aannemelijk worden geacht. De stelling dat hij hier niet over heeft geleerd, dat ze hem enkel leerden dat het verboden is en hij geen genderspecialist hoeft te zijn om te laten zien dat hij deze geaardheid heeft, werpt hier dan ook geen ander licht op.

Verzoeker wijst er evenwel op dat hij en de heer Y. elkaar bijna drie jaar kenden op het ogenblik dat ze een intieme relatie hadden en dat, anders dan de verwerende partij beweert, hun gesprekken zich niet beperkten tot de toekomst en voetbal. Het is dan ook volstrekt onredelijk dat de verwerende partij deze bewering doet, zeker bij lezing van het verslag van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde dat ze gelukkig waren toen ze samen waren en dat ze na schooltijd op elkaar wachtten, dat hij met de heer Y. naar een bar ging, dat hij verklaarde dat toen hij als tiener met meisjes omging, het hem irriteerde, dat hij geen gevoelens voor hen had, dat bij de heer Y. de gevoelens sterk waren, dat ze niet alleen spraken over voetbal en de toekomst, maar ook over geld en andere onderwerpen, dat ze elkaar al lang kenden, dat hij een heel speciaal gevoel had toen de vriendschap met de heer Y. begon, dat zij een vertrouwensband tussen hen hebben gecreëerd, waardoor verzoeker zijn emoties kon uiten, dat de gelegenheid zich voordeed en ze toen hun gevoelens konden uiten. Verzoeker wijst er ook op dat een vertrouwensband anders kan worden gecreëerd dan door over homoseksualiteit te praten. Bovendien bevestigt enerzijds het feit dat het zo lang heeft geduurd voordat een relatie werd gecreëerd, dat het moeilijk is erover te praten en dat verzoeker altijd voorzichtig is geweest. En anderzijds hebben ze er wel over gesproken in het algemeen – over homoseksualiteit – maar alleen onder vier ogen en op beperkte wijze.

Ook met dit algemene betoog slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan hetgeen hoger werd vastgesteld. Dit doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat F.Y. voordat hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat verzoekers mening over homoseksualiteit is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context. Het geheel aan verklaringen waarnaar verzoeker verwijst is niet bij machte om hier een ander licht op te werpen. Waar verzoeker thans laat gelden dat ze er wel over hebben gesproken in het algemeen, maar onder vier ogen en op beperkte wijze, kan de Raad vaststellen dat dit blijkens verzoekers verklaringen gebeurde nadat F.Y. de eerste stap had gezet (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30). Verzoeker verklaarde immers op de vraag of hij vooraleer er een fysieke aanraking was, met F.Y. had gesproken over homoseksualiteit of over die gevoelens het volgende *"Homoseksualiteit was nooit een onderwerp om over te praten. Ook in groep was het iets om over te praten als met walging. We wilden niet aan zo'n gesprek deelnemen. Het was ook niet deel van onze normale gesprekken omdat het een taboe was in onze samenleving. Niemand wou erover praten. Homoseksualiteit was nooit onderdeel geweest van de onderwerpen van onze gesprekken"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29). Zelfs op de vraag of zij de gevoelens bespraken die zij voor elkaar hadden antwoordde verzoeker *"We bespraken die gevoelens niet. Ik voelde dat ik de mijne verborg en hij die van hem tot we bij elkaar waren"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29). Hiermee overtuigt verzoeker dan ook niet waar werd

vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat F.Y. voor hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat verzoekers mening over homoseksualiteit is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context. De bewering dat er na al die tijd een vertrouwensband werd gecreëerd waardoor verzoeker zijn emoties kon uiten, volstaat dan ook niet. In een dergelijke homofobe context acht de Raad het niet aannemelijk dat F.Y. nooit op enigerlei wijze zou hebben gepolst naar verzoekers zienswijze en eventuele gevoelens.

Verzoeker meent dat de verwerende partij, afgezien van het feit dat de discussie tussen de keuze en de beslissing irrelevant is - te meer daar de definities van soortgelijke woorden van taal tot taal sterk kunnen verschillen (verzoeker stond voor een keuze tussen twee termen)-, haar rol niet naar behoren vervult. Het gaat er niet om de verzoeker te verwijten dat hij problemen heeft gekregen door een keuze, maar om na te gaan of deze keuze een vrees voor vervolging kan opleveren. Dat is hier het geval, of het nu een keuze of een beslissing is. Op de vraag of verzoeker had nagedacht over de gevolgen van zijn keuze, antwoordde verzoeker dat hij dit aan niemand had verteld. Hij was dus heel voorzichtig en had nagedacht over de gevolgen van zijn keuze. Wat betreft het feit dat hij ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud niet zeker was van zijn geaardheid, wijst verzoeker er enerzijds op dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft aangetoond dat hij wel degelijk gevoelens voor mannen had ontwikkeld, en anderzijds dat hij heeft uitgelegd dat deze keuze door de maatschappij en zijn familie niet werd aanvaard en dat hij daardoor zijn identiteit niet kon creëren, met name zolang hij niet zeker was (en is nog steeds) van een eventuele terugkeer naar Ghana. Deze “definitieve” keuze, die anders niet nodig is om die angst aan te tonen, wordt dus verhinderd door zijn huidige situatie, aldus verzoeker. Verzoeker wijst er ook op dat zijn advocaat niet getracht heeft zijn verklaringen te “corrigeren”, maar getracht om zijn woorden op dit punt begrijpelijker te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals verklaarde dat zijn homoseksualiteit een keuze is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 44, 45). De manier waarop verzoeker homoseksualiteit voorstelt – als iets waartoe men kan beslissen of voor kan kiezen – toont een gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Het is niet aannemelijk dat verzoeker zijn geaardheid beschrijft als een keuze, te meer daar hij aangeeft te weten dat deze keuze niet aanvaard zou worden en hij hierdoor ook problemen kon krijgen. De argumentatie dat verzoeker heeft nagedacht over de gevolgen ervan en voorzichtig was, doet hieraan geen afbreuk. Het argument dat een definitieve keuze wordt verhinderd door de situatie waarin hij thans verkeert, met name dat door hem aangetoond werd dat hij enerzijds wel degelijk gevoelens voor mannen had ontwikkeld, en anderzijds dat hij heeft uitgelegd dat deze keuze door de maatschappij en zijn familie niet werd aanvaard en dat hij daardoor zijn identiteit niet kon creëren, met name zolang hij niet zeker was (en is nog steeds) van een eventuele terugkeer naar Ghana, kan niet overtuigen. Verzoeker stelt het namelijk voor alsof hij zijn geaardheid zou kunnen veranderen in functie van de situatie waarin hij zich bevindt, hetgeen allerm minst getuigt van enige doorleefdheid inzake zijn beweerde homoseksualiteit. Iemands geaardheid heeft betrekking op zeer intieme gevoelens en kan niet zomaar aangepast worden aan de situatie waarin men zich bevindt, of afhangen van een eventuele terugkeer naar Ghana. Het argument dat zijn advocaat getracht heeft om zijn woorden op dit punt begrijpelijker te maken, doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

Met de argumentatie dat hij zijn geaardheid pas begreep toen hij een dergelijke relatie aanging, dat hij verklaarde dat hij zich in zijn tienerjaren aan meisjes ergerde, dat hij geen gevoelens voor hen had en dat bij de heer Y. de gevoelens sterk waren, dat hij zich beter en op zijn gemak voelt bij mannen, dat hij denkt dat hij gevoelens voor mannen heeft en dat hij in België geen homoseksuele relaties heeft gehad, omdat hij geen vertrouwen heeft hetgeen bevestigt dat het voor hem heel moeilijk is erover te praten en zijn geaardheid te uiten, herhaalt verzoeker enigszins zijn verklaringen en blijft steken in oppervlakkigheden, doch kan hiermee niet overtuigen. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker tot de vaststelling is gekomen dat hij homoseksueel was omdat hij nooit een “gladde relatie” heeft gehad met een meisje, altijd in gezelschap van jongens verkeerde en niet goed met meisjes omging (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 39). Opnieuw getuigt dit niet van doorleefde verklaringen omtrent de ontdekking van verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid.

Waar er tegenstrijdigheden werden vastgesteld over de identiteit van verzoekers eerst partner, stelt verzoeker allereerst dat de relatie met F.Y. in 2013 is begonnen, maar ook snel is beëindigd en dat hij zijn eerste fysieke homoseksuele ervaring had met deze man, maar nooit heeft gezegd dat hij zich aangetrokken voelde.

Dit contrasteert echter met de verklaringen die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde. Verzoeker sprak over F.Y. in de volgende bewoordingen “*doorheen deze hele relatie met hem voelde ik in mij dat ik een heel sterk gevoel had voor hem*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), “*Ik voelde*

in mij dat wanneer ik F. zag, het iets anders was en dat ik een heel sterk gevoel had dat ik hem graag had" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), *"elke keer ik F.(...) ontmoette, kon ik die sterke gevoelens en aantrekking hebben"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), *"Doorheen de tijd had ik die sterke aantrekking tot hem"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), *"Doorheen onze jaren vriendschap, ik had gevoelens en ik kon dat niet vertellen. Hij had ook gevoelens en kon dat niet vertellen"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30). Gelet op dergelijke verklaringen kan verzoeker thans niet ernstig voorhouden nooit te hebben gesteld dat hij gevoelens had voor F.Y. en dat hij tot hem aangetrokken was. Het in het verzoekschrift louter reduceren van de relatie met F.Y. tot een seksuele relatie, is dan ook geen ernstig verweer te noemen voor de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen met betrekking tot de identiteit van zijn eerste partner. De stelling in het verzoekschrift dat hij voor het eerst echt aangetrokken werd door A. kan dan ook niet worden gevolgd. Het argument dat de relatie snel werd beëindigd kan ook niet meteen overtuigen, aangezien blijkens verzoekers verklaringen deze relatie twee jaar heeft geduurd en dit tot aan het vertrek van F.Y. naar het Verenigd Koninkrijk (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31).

Waar werd vastgesteld dat verzoeker ook met de heer A.S. vóór het begin van de intieme relatie nooit over homoseksualiteit heeft gesproken geeft verzoeker te kennen dat, naast de punten die hij met betrekking tot de heer F.Y. heeft genoemd en die ook relevant zijn op dit punt (met name dat homoseksualiteit een taboe is in de Ghanese samenleving), ze elkaar al lange tijd kenden, dat de relatie duurde van 2015 tot 2019, dat ze voortdurend praatten, dat ze elkaar hun mobiele telefoons leenden, dat ze veel interacties hadden, dat als verzoeker ziek was A. naar hem toekwam om hem te behandelen, dat seksuele geaardheid iets persoonlijks is en het is niet iets wat gevraagd kan worden vooral gezien het feit dat de verzoeker destijds jong was, dat hij geruchten had gehoord over de seksuele geaardheid van A., maar er nooit over gesproken werd, dat ze het niet vooraf bespraken om geen risico's te nemen, dat A. hem had verteld over een geheim in verband met een diefstal van eigendom, dat verzoeker dit nooit had aangegeven, dat verzoeker soms alleen gelaten werd in het huis van A. en soms 's nachts daar bleef, maar nooit iets gestolen heeft, dat verzoeker hem soms wou vastnemen en knuffelen en er dus een vertrouwensrelatie bestond die in de loop der jaren was opgebouwd, net als in de eerste relatie van de verzoeker. Het is volgens verzoeker mogelijk om, zonder het van tevoren te bespreken, in iemand geïnteresseerd te zijn zonder zijn voorkeur expliciet in woorden uit te drukken.

Ook met dit algemene betoog slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan hetgeen hoger werd vastgesteld. Dit doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat A.S. de gok zou wagen om hem over zijn geaardheid te vertellen indien daarvoor nog nooit over het onderwerp homoseksualiteit gesproken is geweest en dit opnieuw gelet op de homofobe Ghanese context. Het geheel aan verklaringen waarnaar verzoeker verwijst is niet bij machte om hier een ander licht op te werpen. Ook hier volstaat de bewering dat er na al die tijd een vertrouwensband werd gecreëerd niet. In een dergelijke homofobe context acht de Raad het niet aannemelijk dat er nooit op enigerlei wijze zou zijn gepolst naar verzoekers zienswijze en eventuele gevoelens.

Waar verzoeker aangeeft dat verwerende partij een tegenstrijdigheid ziet in het gegeven dat hij eerst heeft verklaard dat "ze" vergeten zijn de deur te sluiten om daarna te verklaren dat het A. was die het vergeten was en dit als een verduidelijking omschrijft, gaat hij volstrekt voorbij aan de genuanceerde motivering desbetreffend die hier voor de duidelijkheid wordt hernomen:

"Bovendien kan u (of S.(...)) geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen. Tijdens het vrij relaas verklaart u immers "Plotseling vergaten we de deur, de voordeur, te sluiten" (notities CGVS, p. 23). Later tijdens het onderhoud nuanceert u uw verklaring dat u hier zelf ook een hand in had door te stellen dat hij (S.(...)) de deur vergat te sluiten (notities CGVS, p. 47). Gevraagd hoe het kwam dat S.(...) de deur niet gesloten heeft, verklaart u dat hij normaal elke dag de deur wel sluit, maar u weet niet wat er toen gebeurd is. De vraag herhaald, verklaart u te denken dat hij het vergeten is of dat hij iets anders aan zijn hoofd had. Gevraagd of hij die dag uit zijn doen was en zich anders gedroeg, blijkt hij zich eigenlijk niet anders gedragen te hebben, behalve tijdens jullie intimiteit. Het is echter niet aannemelijk dat jullie de deur zomaar vergeten af te sluiten, te meer daar u wel wist dat u geslagen, verbannen of gedood kon worden indien jullie betrapt werden (notities CGVS, p. 26). Gevraagd hoe de ontmoetingen tussen u en F.(...) verliepen wanneer u bij hem thuis aankomt, verklaart u niet te moeten aankloppen omdat hij al op u wachtte (notities CGVS, p. 32). Gevraagd wat er gebeurt wanneer u binnengaat, blijken jullie met elkaar te praten, soms naar een film te kijken en "te doen wat jullie moeten doen," waarna u weer wegging. Gevraagd wat het eerste is wat F.(...) doet als u toekomt, verklaart u dat jullie elkaar kusten eens jullie binnen waren. Hierop doorgevraagd verklaart u dat jullie knuffelden en kusten, maar dat jullie geen specifieke dingen doen. Gevraagd of hij de deur dan niet sloot, verklaart u

dat hij dat wel deed, “zo snel mogelijk.” U staat er blijkbaar niet bij stil dat een dergelijke kleine daad grote gevolgen kan hebben voor iemand die homoseksuele betrekkingen heeft in de homofobe Ghanese context die u schetst. U kan geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen in uw land van herkomst lopen.”

Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat zowel verzoeker als A. de deur zouden vergeten te sluiten terwijl verzoeker wist dat hij geslagen, verbannen of gedood kon worden indien ze betrappt werden. Hoewel er door de dossierbehandelaar herhaaldelijk werd doorgevraagd over wat er juist gebeurde toen verzoeker bij A. op bezoek ging, kwam verzoeker niet verder dan “we praten over onszelf en soms keken we een film samen en deden we wat we moeten doen en dan ging ik weg”, “wanneer we binnen zijn dan kust hij mij en ik kus hem”, “we knuffelen en we kussen” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 32). Dergelijke verklaringen getuigen van een duidelijke onbezorgdheid in verzoekers hoofde, hetgeen niet verenigbaar kan zijn met de homofobe Ghanese samenleving en het blijkbaar gekende risico dat hij loopt wanneer hij betrappt wordt. De stelling dat A. zich anders gedroeg die dag en het uiten van gevoelens een stressvolle tijd kan zijn hetgeen tot vergeetachtigheid kan leiden, kan hier dan ook geen ander licht op werpen. Waar verzoeker te kennen geeft dat verwerende partij hem enerzijds verwijt niet zorgvuldig genoeg te zijn geweest om de relatie te verbergen en anderzijds verwijt zijn gevoelens niet te hebben geuit, plaatst hij voorgaande concrete en pertinente vaststellingen niet in een licht. Met het argument dat hij bijzonder discreet probeerde te zijn en op een gegeven moment zelfs niet meer naar het huis van A. ging, kan niet volstaan afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Waar verzoeker aangeeft dat het niet nodig is dat zijn zus hem over de bedreigingen die zijn oom kreeg heeft verteld om deze bedreigingen “gegrond te laten zijn”, overtuigt hij niet. De Raad acht het niet aannemelijk dat indien verzoekers oom daadwerkelijk werd bedreigd omwille van verzoeker, dat zijn zus die zijn oom is gaan bezoeken, dit niet heeft teruggekoppeld met verzoeker zelf. Te meer de bedreigingen meer dan een jaar na verzoekers vertrek uit Ghana nog steeds plaatsvonden. Met de argumenten dat hij ongeveer vier maanden voorafgaandelijk aan het persoonlijk onderhoud geen contact meer had met zijn oom, dat de verwerende partij geen specifieke vragen heeft gesteld over het laatste bezoek aan zijn oom, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud nog contact had met de zoon van zijn oom die bevestigde dat zijn oom nog steeds wordt bedreigd, plaatst verzoeker de pertinente en genuanceerde vaststellingen met betrekking tot de beweerde bedreigingen die verzoekers oom ontving niet in een ander daglicht.

Waar verzoeker nog aangeeft dat hem op de Dienst Vreemdelingenzaken niet specifiek werd gevraagd of de buurtbewoners hem kwamen zoeken voor hij in Accra was, overtuigt hij evenmin. Indien de buurtbewoners daadwerkelijk naar hem op zoek gingen nog voor hij het land had verlaten en verzoeker hierdoor bijgevolg nood had aan internationale bescherming, kan worden verwacht dat hij een dergelijk essentieel element zou vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*. Verzoeker sprak aldaar alleen met over zijn relatie met A. en te zijn betrappt geweest. Verzoeker heeft niets vermeld over eventuele buurtbewoners; verzoeker stelde enkel bij terugkeer te vrezen te worden vermoord door zijn familie en door de familie van A. (Vragenlijst). Van boze buurtbewoners was geen sprake.

Het louter verwijzen naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Voor zover verzoeker hekelt dat hij meer dan zes uur werd ondervraagd, toont verzoeker niet aan hier op enigerlei wijze nadeel van te hebben ondervonden. Meer nog hieruit blijkt dat de verwerende partij een grondig onderzoek heeft gevoerd naar verzoekers nood aan internationale bescherming. De stelling dat er bepaalde elementen niet in de bestreden beslissing zijn vermeld, die centraal staan in het relaas van verzoeker, namelijk de vrees voor de kerkelijke autoriteiten omwille van zijn geaardheid, kan niet overtuigen. Verzoeker heeft inderdaad tijdens het persoonlijk onderhoud weergegeven dat hij omwille van zijn geaardheid de overheid, de gemeenschap en de kerkelijke autoriteiten vreest (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Aangezien de verwerende partij gelet op de bovenstaande omstandige motivering terecht kon besluiten dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt, blijkt hieruit afdoende dat verzoekers vrees voor de overheid, de gemeenschap en de kerkelijke autoriteiten niet gegrond is. Verzoeker toont zijn nood aan internationale bescherming voor eender welke actor bijgevolg niet aan.

Uit het geheel van de voorgaande bevindingen blijkt dat verzoeker niet in staat is om coherente, doorleefde en aannemelijke verklaringen af te leggen over (de ontdekking, ontwikkeling en beleving van) zijn voorgedragen homoseksuele geaardheid.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, hoewel hem meermaals de mogelijkheid werd geboden, er niet in slaagt om consistente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over het proces van ontdekking, bewustwording en acceptatie van zijn beweerde seksuele gerichtheid. Gelet op de omstandigheid dat ook naar eigen zeggen in Ghana homoseksualiteit niet wordt aanvaard in de maatschappij, mag aan deze verklaringen een zwaar gewicht worden toegekend. Het geheel aan verzoekers verklaringen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid.

Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die zich in Ghana zouden hebben afgespeeld.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF